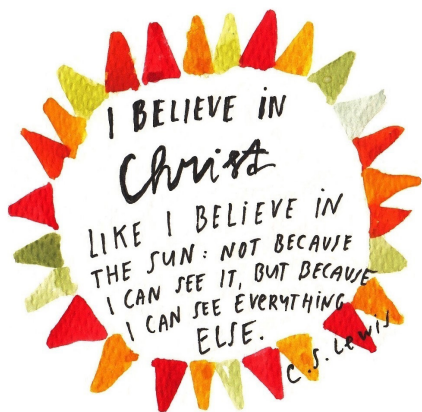

KAŠTÁNEK

5/2019

Vytoužené světlo

S příchodem listopadu se rychle zkracuje doba, kdy přes den svítí slunce. Blíží se zima, přibývá tmy. Do tmy vstáváme, za tmy usínáme. Brzy se budeme za tmy vracet i z práce a ze školy. Běh přírody nás tak připravuje na dobu, kdy budeme za tmy chodit do kostela a nad křehkým světlem adventního věnce prožívat naději – naději na nový příchod Boží lásky do našeho světa. Tma v přírodě i v životě lidí je zvláštním stavem nouze. Vzniká všude tam, kam se světlo nedostane. To znamená, že tma vlastně není nic jiného než zakoušeným nedostatkem. Sama o sobě je toužebným voláním po světle... po životě... po nových barvách... po Bohu. Protiklad světla a tmy v sobě nese silné duchovní poselství, kterému mohou rozumět lidé všech národů.

Ne všichni ale zároveň vědí, kde najít ono vytoužené světlo pro svůj život. Pán Ježíš nám v evangeliu napovídá takto: „Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života“ (Jan 8,12)... „Dokud jsem na světě, jsem světlo světa“ (Jan 9,5). Tento příslib se stal inspirací pro tvůrce misijní placky, kterou věřící z naší farnosti dostali v kostelích na závěr letošního měsíce října. V zářivě bílém poli obklopeném barevnými paprsky stojí anglicky psaný citát od C. S. Lewise, který by se dal přeložit takto: „Věřím v Krista, jako věřím ve slunce: ne proto, že ho mohu vidět, ale proto, že (v jeho světle) vidím všechno ostatní.“ Až tedy potkáte člověka s touto misijní plackou na šatech nebo na batohu, můžete s ním dát řeč o víře v Ježíše, ke které se hlásí a díky níž dostal jeho život novou barevnost a krásu.

Jiným poznávacím znamením křesťanů je od nepaměti symbol ryby. V Česku se ryba dostala např. do znaku katolické rozhlasové stanice s názvem Rádio Proglas. Poměrně oblíbená je mezi tuzemskými křesťany také rybička nalepená na zadní části automobilu. Zdaleka přitom nejde jen o romantickou narážku na povolání prvních apoštolů u břehu jezera. Křesťanský znak ryby totiž představuje klasický příklad tzv. kryptogramu, tj. textu se skrytým významem. Chceme-li ho rozluštit,

musíme nahlédnout do řeckého jazyka. Ten byl ve starověku hlavní dorozumívací řečí civilizované části Evropy. Ryba se řecky řekne „ichthys“ a každé z těchto pěti písmen I-CH-TH-Y-S zastupuje jedno slovo. Pět slov pak dává dohromady následující vyznání: (I) JEŽÍŠ – (CH) KRISTUS – (TH) BOŽÍ – (Y) SYN – (S) SPASITEL. Kéž byste si na to vzpomněli, až se vás někdo z kolemjdoucích překvapeně zeptá, proč máme ryby na fasádě opravené fary v Rokytnici. Jsem si jist, že jarní realizace připraveného návrhu fasády (viz níže) ne-

jen neubere budově fary na důstojnosti, ale ještě jí přidá na hodnotě originální hrou symbolů. Rybičky – provedené ve třech základních barvách – by měly být nepravidelně rozmístěné ve světelné řece protékající podél silnice od Přerova i od hřbitova. Všimněte si, že plují proti sobě, takže se na rohu našeho domu potkají a při troše fantazie ukážou směr od fary ke kostelu. Tím se znovu dostáváme k prvotní otázce celého úvodníku: „Kde může člověk najít Světlo schopné zahnat všechny temnoty našeho života?“ *otec Tomáš*

Novinky z farního dvora

Příprava na stavbu komunitního centra v Rokytnici byla zastavena. Uznávám, že mohou existovat i jiné způsoby využití farní zahrady, které budou lépe souznít se základním posláním církve hlásat evangelium, tvořit společenství, pečovat o krásu našeho dočasného domova na této zemi a přispívat k výchově mladé generace. Bude to však dílo náročné na pravidelnou aktivitu dobrovolníků. Prosím všechny farníky, aby zvážili, zda a jakou formou budou moci nabídnout svoji pomoc. Že se nejedná o plané řeči, dokazuje skutečnost, že část zahrady přiléhající k farnímu dvoru je už dnes připravena na sázení brambor (viz obrázek).

Nad další cestou ohledně farního areálu (dvůr a zahrada) je nutné společně přemýšlet. Za tím účelem byla v pondělí 30. září uspořádána první veřejná debata, které se účastnilo cca patnáct až dvacet věřících. Program večera zahájila modlitba večerních chval a úvodní slovo pana faráře. Z následné diskuze vyplynulo, že si nejprve musíme ujasnit k jakému účelu má zahrada v budoucnu sloužit. Nabízí se účel duchovní a pastorační – prostor pro různé druhy setká-

vání farníků (ohniště, hrací plocha, zastřešené venkovní posezení) a pro chvíle oddechu obyvatel obce (lavičky, křížová cesta); účel hospodářský a ekonomický – půda sama má ekonomickou hodnotu a může být např. použita jako zástava pro bankovní úvěr, část zahrady může být využívána k pěstování zeleniny, květin a ovocných stromů, farní pozemky za zahradou nevylučují ani výstavbu pro poskytování služeb v rámci vedlejší hospodářské činnosti farnosti (byty k pronájmu); účel sociální a komunitní – do klidové zóny zahrady může dobře zapadnout klubovna pro skautský oddíl a zázemí pro budoucí příměstské tábory; účel charitativní – možnost poskytování paliativní péče, nebo sociálního bydlení, pokud se podaří vyjednat strategické partnerství s Charitou Olomouc; účel evangelizační – vše, co se na faře a v jejím okolí bude dít, musí být vedeno touhou otevírat lidem přístup k lepšímu poznání Boha. Účastníci debaty se shodli, že jednotlivé účely se nevylučují a doporučují farní ekonomické radě uvažovat o jejich rozumné kombinaci.

Na základě tohoto doporučení pověřuji s platností od 1.11.2019 pracovní skupinu ve složení Marian Jurečka a Jiří Úlehla přípravou podkladů pro vyhodnocení možností v oblasti bytové výstavby na farních pozemcích ve spolupráci s Charitou. Přitom je třeba dbát na to, abychom nedublovali věci, které už v naší obci jsou, nebo se připravují (např. obecní dům s pečovatelskou službou). V oblasti průběžné péče o zahradu z hlediska nezbytných brigád, pěstitelských aktivit a postupného zkrášlování areálu spoléhám na práci farníků, kteří z toho budou mít radost. Byl bych rád, kdyby se časem v Rokytnici

vytvořilo společenství přátel zahrady. Jeho mluvčí by mohl být přizván jako poradce k jednání ekonomické rady. Ekonomická rada jako celek ať věnuje budoucnosti zahrady zvýšenou pozornost. Začít bude třeba obnovou studny a zajištěním dostatečné zásoby dešťové vody pro zalévání.

Závěrem mi dovoluňte připomenout, že také Brodek a Citov mají své farní zahrady, které zatím do značné míry leží ladem. Zahrada a dvůr u fary v Brodce zažily dvě velké bri-

gády už loni a po přestávce věnované opravě kostela projdou v nejbližších letech také velkou proměnou. Prosím, zajímejte se o to. Farníky v Citově chválím za loňskou brigádu při jarním úklidu a prořezávání stromů i za letošní zahájení opravy zdi kolem hřbitova. Každou podobnou akci – zvláště když se obejde bez přímé účasti kněze – považuji za projev životaschopnosti daného církevního společenství. Nikdo z vás snad nepochybuje o tom, že mě práce na čerstvém vzduchu baví a nebojím se přiložit ruku k dílu. Chcete-li mít ale v dnešní době kněze, kteří vám slouží jako dobří učitelé a průvodci na cestě víry, nemůžete po nich chtít, aby při všech svých přibývajících povinnostech ještě jezdili po dědině s traktorem, sekačkou nebo kozou jako bývalo zvykem za starých časů. Jestliže vás tedy v koutku duše napadne, že farářovi někde padá zeď, nebo přerůstá tráva, je to důkaz myšlení z minulého století, které je třeba co nejdříve opustit. Jsem opravdu rád, že mám kolem sebe dost lidí, kteří to chápou.

otec Tomáš

Z misijního poslání církve není nikdo vyloučen

Homilie papeže Františka při nešporách dne 1. října

V podobenství, které jsme slyšeli, se Pán prezentuje jako člověk, který si předtím, než odejde, zavolá svoje služebníky, aby jim svěřil svůj

Říjen 2019

majetek (srov. Mt 25,14). Bůh nám svěřil svůj největší majetek: život, náš i těch druhých, a spousty rozmanitých darů každému. A tento majetek, tyto dary nejsou něčím, co je třeba schovat do trezoru; jsou povoláním. Pán nás volá, abychom odvážně a tvořivě tyto dary zužitkovali. Bůh se nás bude ptát, zda jsme se vydali všanc a riskovali, třeba i to, že ztratíme tvář. Tento mimořádný misijní měsíc námi má otřást a pobídnout k tomu, abychom byli činorodí v dobrém. Nejsme notáři víry a strážníci milosti, nýbrž misionáři.

Misionáři se rodí životem, který svědčí; životem, který dosvědčuje, že známe Ježíše. Život promlouvá. Svědectví je klíčové slovo, jehož slovní kořen označuje mučednictví. Především mučedníci dosvědčují víru, a to nikoli slovně, nýbrž životem. Vědí, že víra není propaganda či proselytismus a váží si daru života. Životem šíří pokoj a radost, mají rádi všechny - i nepřátele - z lásky k Ježíši. Jak bychom tedy my, kteří poznáváme, že jsme dětmi nebeského Otce, mohli zamlčovat radost z toho, že jsme milováni, a jistotu, že jsme drahocenní v Božích očích? Na tuto zvěst čekají mnozí. A jsme za to zodpovědní. Kladme si ten-

to měsíc otázku, jaké je moje svědectví? Pán na konci podobenství nazývá »dobrým a věrným« toho, kdo je podnikavý, ale »špatným a líným« označuje služebníka, který zaujal defenzivní postoj (srov. vv.21.23.26). Proč je Bůh tak přísný na tohoto služebníka, který měl strach? Co udělal zlého? Jeho špatnost spočívá v tom, že nečinil dobro, zhřešil zanedbáním. Svátý Albert Hurtado říkal: Je dobré nečinit zlo. Ale je zlé nečinit dobro. To je hřích zanedbání. A tento hřích může být celoživotní, život jsme totiž nedostali proto, abychom jej zahrabali pod zem, ale dali jej všanc; nikoli proto, abychom jej drželi, nýbrž věnovali. Kdo je s Ježíšem, ví, že má to, co dává; vlastní to, čeho se vzdává. Dávání je tajemstvím vlastněního života. Nedbalostí popíráme svoje povolání: zanedbání je opakem poslání.

Hřešíme nedbalostí čili proti poslání, když se namísto toho, abychom šířili radost, uzavíráme do tristního náрку a myslíme si, že nás nikdo nemá rád a nerozumí nám. Hřešíme proti poslání, když podléháme rezignaci: „už to nezvládnou, nejsem schopen.“ Jak to? Bůh tě obdařil talenty, a ty se považuješ za natolik chudého, že nemůžeš nikoho obohatit? Hřešíme proti poslání, když si neustále stěžujeme a říkáme, že všechno jde špatně, ve světě i v církvi. Hřešíme proti poslání, když otročíme strachu, který znehybňuje, a necháme ochromit oním „vždycky tomu tak bylo“. A hřešíme proti poslání, když žijeme život jako obtíž a ne jako dar; když stavíme do středu svoje námahy a nikoli bratry a sestry, očekávající lásku. »Bůh miluje radostného dárce« (2 Kor 9,7).

Miluje vycházející církev. Mějme se však na pozoru. Pokud církev nevychází, není církví. Vycházející, misionářská církev je taková, která neztrácí čas pláčem nad tím, co se nedaří, že totiž věřících ubývá a postrádají svoje dávné hodnoty. Církev, jež nehledá chráněné oázy, kde by byla v klidu, a přeje si být pouze solí země a kvasem světa. Ví, že v tom je její síla, ta Ježíšova, nikoli sociální či institucionální váha, nýbrž pokorná a nezištná láska.

Začínáme dnes misijní měsíc říjen v doprovodu třech „služebníků“, kteří přinesli mnoho ovoce. Cestu nám ukazuje svatá Terezie od Dítěte Ježíše, která z modlitby učinila pohonnou látku misijní činnosti ve světě. Je to také růžencový měsíc. Ptejme se, jak se modlíme za šíření evangelia, aby naše zanedbání konvertovalo na poslání? Potom je tu svatý František Xaverský, jeden z velkých misionářů církve. I on námi otrásá, abychom vyšli ze svojí ulity a dokázali opustit svoje pohodlí kvůli evangeliu? A pak ctihodná Paulina Jaricot, dělnice, která podporovala misie ze svojí každodenní práce částí svého platu a stála u zrodu Papežských misijních děl. A co my? Činíme z každého svého dne dar, abychom překlenuli rozštěpení mezi evangeliem a životem? Nežijme, prosím víru zákristiovým způsobem.

Provázejí nás řeholnice, kněz a laička. Říkají nám, že z misijního poslání církve nikdo není vyloučen. Ano, tento měsíc volá Pán také tebe. Volá tebe, otce i matku rodiny, tebe mladého člověka snícího o velkých věcech, pracujícího v továrně, obchodě, bance, restauraci, nezaměstnaného, nemohoucího na nemocničním lůžku... Pán tě žádá, aby ses daroval tam, kde jsi, tak jak jsi a tomu, kdo ti je nablízku. Život ne-

podstupuj, nýbrž daruj; neplakej nad sebou, ale nech se dojmout slzami toho, kdo trpí. Odvahu, Pán od tebe hodně očekává. Čeká, že se někdo odváží vydat se tam, kde chybí naděje a důstojnost, tam kde příliš mnoho lidí žije bez evangelní radosti. »Mám však jít sám«. Nikoli, to ne. Pokud máme v úmyslu plnit misijní poslání jako nějaký podnikatelský záměr a za pomoci rozvrhů práce, tak to nejde. Protagonistou misijního poslání je Duch svatý. Jdi s Duchem svatým. Jdi, Pán, tě nenechá samotného; svědectví ti umožní objevit, že Duch svatý tě předešel, aby ti připravil cestu. Odvahu, bratři a sestry, odvahu, Matko církve: najdi opět svoji plodnost v radosti z misijního poslání!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká redakce Rádia Vatikan*

Modlitba růžence v brodecké farnosti

Růženec (latinsky rosarium, tj. zahrada růží) je meditativní opakovací modlitba, pocházející snad již ze středověku. Autorství této mariánské modlitby je totiž spojováno se sv. Dominikem (asi 1174-1221). Celý růženec se skládá ze čtyř částí. V radostném růženci se medituje nad Ježíšovým životem od početí po nalezení dvanáctiletého Ježíše v chrámě, v bolestném nad jeho umučením, v růženci světla nad různými událostmi z doby Ježíšova veřejného působení a konečně ve slavném nad jeho vzkříšením, sesláním Ducha Svatého, nanebevzetím Panny Marie a její následnou korunovací.

I v naší brodecké farnosti se scházíme k této meditativní modlitbě, abychom skrze Pannu Marii svěřili Bohu své radosti, díky i prosby spojené nejen s našimi rodinami a blízkými, ale i s dalšími aktuálními potřebami církve a celé společnosti. Růženec se modlíme u nás v kostele každý den, pokud není večer Mše svatá: v zimním období od 17 hodin a v letním období od 18 hodin. Celá modlitba, tedy

20 desátek, trvá asi 1 hodinu 10 minut. V letním období se scházíme v kostele, v zimním období v sakristii, kde se částečně topí. Nyní se nás schází na tuto modlitbu v 17 hodin od 8 do 11 zájemců.

Modlíme se od 8. 11. 2010, kdy jsme poprvé začali. Každý začátek bývá těžký, i ten náš byl. Zpočátku byly takové názory (i od těch, kteří chodí pravidelně do kostela), že modlitba růžence je pouze pro duchodce. Někdo se zase podívoval nad tím, proč se modlit denně a proč všechny 4 růžence. Nebo proč se nemodlíme pouze přes týden mimo sobot a nedělí. Vždy jsem vycházel ze zjevení Panny Marie v Medjugorii, která nás vybízí již několik desetiletí k modlitbě růžence téměř při každém zjevení. Za celou tuto dobu – a čtu všechna poselství – nikdy neuvedla, modlete se růženec mimo sobot a nedělí. Naopak při jednom z posledních zjevení v Medjugorii je v poselství ze dne 2. září 2019 uvedeno: „Drahé děti, modlete se! Modlete se růženec každý den – ten věnec květů, který mne jako matku, přímo spojuje s vašimi bolestmi, trápením, přáním a nadějemi. Apoštolové mojí lásky, s vámi jsem skrze milost a lásku mého Syna a žádám od vás modlitby...“ (poselství dále pokračuje). Měli jsme také povzbuzující příklady. V práci, když jsem jedné spolupracovnici z penčické farnosti řekl, že se denně modlíme celý růženec, ihned odpověděla: „To jistě vyprosíte pro sebe a celou farnost hodně milostí.“ Proto si vás všechny dovoluji pozvat na tuto modlitbu růžence. Pokud se nemůžete účastnit celého růžence, nevádí. Přijďte alespoň na jeho část. Všichni jste srdečně zváni a rádi vás mezi námi přivítáme. Tak nezapomeňte, každý večer v zimním období v 17 hodin. *Karel Vondrák, Brodek*

Milí rodičové našich "edenových dětí"

Prosím, věnujte pozornost tomuto dopisu. Jak jistě všichni víte, náš tábor je ve srovnání s ostatními tábory jeden z nejlevnějších. Tajemství ceny našeho tábora spočívá hlavně ve dvou věcech. Tou první je dobrovolná činnost všech vedoucích, kteří připravují tábory a akce pro vaše děti z lásky, tj. zdarma, jen za pouhé „díky“. Druhou – neméně důležitou – věcí jsou dotace na naši činnost. Na základě mnoha papírů a zařizování dostáváme každoročně určitou (nemalou) sumu peněz, díky které může být cena tábora taková, jaká je. Tyto dotace by nám – pořadatelům z Edenu – nikdo jen tak nedal. Ale máme podporu Sarkandera! Snad víte, že tento zapsaný spolek, zřízený pod arcibiskupstvím a sídlící v Olomouci, je vlastně oficiálním pořadatelem našich táborů, a dělá tak pro vaše děti velký kus práce, i když ty pro něj zatím zůstávaly v anonymitě. Proč to píšu...

Spolek Sarkander nám už řadu let posílá dotace od státu, ale my mu na oplátku nedáváme nic. Nyní však nastává zlomová situace. Výše dotací, které tento spolek dostává, aby je rozdělil mezi jednotlivé tábory, je závislá na počtu členů ve spolku registrovaných. A ten se za poslední roky citelně zmenšuje, protože platní jsou pouze členové mezi dětmi a mládeží do 26 let, která odrůstá... Abych to zkrátka shrnul. Sarkander potřebuje nové členy, aby nám mohl poskytovat dotace i v příštích letech. A kdo jiný by měl být jejich členem, než právě naši vedoucí a vaše děti, kteří z výhod existence Sarkandera čerpají. Proto vás tímto vyzývám a žádám, abyste své ratolesti – pokud jezdí na akce Edenu s určitou pravidelností, nebo to mají alespoň v úmyslu – přihlásili do tohoto spolku. Přihlášení nového člena spočívá ve dvou věcech:

1. Vyplnění a zaslání přihlášky (ke stažení na mušli nebo na webu Edenu) – stačí vytisknout, vyplnit, oskenovat a poslat na adresu uvedenou v přihlášce.

2. Zaslání ročního poplatku 50 Kč na účet uvedený v přihlášce (dle instrukcí).

Nemusíte se toho vůbec bát. Žádné další závazky z registrace dětí ve spolku neplynou. Přihlášku a poplatek je potřeba zaslat ještě tento rok, a proto vás prosím o zodpovědný přístup. Pokud totiž nebude mít Sarkander dostatek členů z našeho společenství, nebude moci náš tábor dále dotovat. To se samozřejmě promítne do ceny tábora. Už teď si můžeme spočítat, že v případě absence dotací se cena tábora zvedne o 500-700 Kč na osobu, což je pro všechny z nás nežádoucí. Dalším možným scénářem je dotace ceny tábora pouze pro členy spolku, tzn. nečlenové budou mít přihlášku výrazně dražší. Proto opravdu prosím o zodpovědný přístup a vyhovění žádosti ze strany tohoto spolku. Nebojte se na mě obrátit s případnými dotazy. Všem vám děkuji za přečtení tohoto dopisu a za kladnou a rychlou reakci.

Mara Stejskal, Přerov,
šéf Edenu

PS. Doporučení faráře: *Otec Tomáš upřímně děkuje rodičům, kteří se na základě této výzvy rozhodnou podpořit činnost Edenu registrací svého dítěte ve spolku Sarkander. Uvítáme také členství mladých lidí od 15 do 26 let věku, kteří s Edenem v minulosti trávili svoje prázdniny a teď už s námi nejezdí. Nejde přece o žádnou vysokou částku, kterou byste nedokázali obětovat pro dobrou věc. Přínos rostoucí členské základny Sarkandera pocítíme všichni.*

Sobotní výlet za historií

Krásné sobotní ráno a lidé v družném hovoru čekají na autobus. I když je teprve osm hodin, nikdo nereptá, že by raději ještě spal, ale naopak všichni se těší na to, co je očekává... Nebojte se, nejedná se o žádný scénář k reklamnímu šotu, ale o popis počátku zájezdu, který naše farnost uspořádala 21. září pro všechny, kteří si chtěli připomenout 80 let od počátku 2. světové války. Tři desítky lidí společně navštívily Památník 2. světové války v Hrabyni a Muzeum čs. opevnění v Darkovičkách.

V památníku nás průvodkyně provedla historií tohoto konfliktu a pamatovala i na naše děti, kterým výklad oživila drobnými aktivitami. Poté jsme se přesunuli do hlavní části, v níž jsme procházeli mimo jiné replikou zničeného domu (po týdnu bojů v Hrabyni). Mohli jsme na vlastní oči vidět, v jak velkém prostoru se lidé schovávali, aby přežili kruté boje. Prošli jsme také symbolickým hřbitovem, kde je napsáno cca 13 tisíc jmen těch, kteří padli při ostravské operaci v roce 1945. Hluboký zážitek v nás zanechaly expozice věnované lidickým dětem i obětem koncen-

tračního tábora Mauthausen. Při procházení tohoto místa jsme si uvědomovali, v jak úžasné době (bez válek) žijeme.

Abychom se občerstvili nejen duševní stravou, zamířily naše kroky do blízké restaurace, v níž jsme se nejen nasýtily, ale na své si přišly i naše chuťové pohárky, neboť právě probíhal zvěřinový víkend. Po lahodné kávě nastal ten správný okamžik k další cestě.

V pěchotním srubu MO-S 18 Obora v Darkovičkách obdivovala zejména mužská část našeho zájezdu původní funkční čerpadlo Royal, novodobý agregát, plně funkční ventilace s filtrací, nádrže na vodu, ubikace, muniční sklady a vybavenou střeleckou místnost s nainstalovanou částí sovětského protitankového kanónu DOT 4. Celý srub nám potvrdil vysokou úroveň naší československé armády před válkou. Nebylo nám však dopřáno, abychom tyto pevnosti použili ve třicátých letech k obraně.

Třebaže je 2. světová válka náročné téma, myslím, že jsme se vraceli spokojeni a obohaceni nejen o zážitky z historie, ale i o nové známé, které jsme při zájezdu poznali.

Jitka Navrátilová, Brodek

Lukostřelba v hlavní roli

Farní klub pro děti v Brodce uspořádal v sobotu 24. srpna již třetí ročník Lukostřeleckého odpoledne, které se stejně jako minulé roky konalo v areálu místní skautské klubovny.

Začátek jsme odstřelili ve tři hodiny odpoledne a od té doby se návštěvníci jen hrnuli. Každý, kdo přišel, měl neomezenou možnost postavit se do fronty k terčům a vyzkoušet si tak své ostrostřelecké schopnosti při snaze trefit střed. Pokud se to někomu nepodařilo a jeho šípy létaly všude jinde, nebyl nejmenší důvod všesť kvůli tomu hlavu. Sladká odměna v podobě krásné a tematicky nazdobených perníčků neminula nikoho.

Pro ty, které střelení z luku nelákalo, chtěli se vyhnout frontě nebo měli jednoduše chuť podniknout něco jiného, se nabízela možnost zahrát si stolní tenis či zaházet si s ringem. Pro děti pak během celého odpoledne probíhaly různé soutěže (např. přetahovaná) nebo si mohly zahrát všemožné běhací a skupinové hry.

Kromě aktivit zahrnujících pohyb tu byla naštěstí i možnost odpočinout si s přáteli u venkovního posezení, vylepšeného o všemožné dobroty k občerstvení. A pokud někomu opravdu vyhládlo, mohl si zakoupit i pěkně propečený steak. Vůně grilovaného masa vítala už z dálky všechny příchozí. Také o pitný režim bylo postaráno.

Kolem páté hodiny byla vyhlášena speciální soutěž pro všechny lučištníky, malé i velké. Ke středu terče byl přivázán nafouknutý balónek. Výhercem se stal ten, komu se podařilo balónek trefit. Cen pro vítěze bylo dost, pro děti v podobě drobných hraček a pro dospělé ve formě lahůdek z brodeckých jatek. Ani já jsem neváhala a do soutěže střelec-

kého umu se zapojila. A světe, div se, trefila jsem a domů si odnesla paštiku!

Krásně strávený den jsme zakončili venkovní mší svatou, kterou nám nepřekazil ani dující vítr a přicházející tma. V kázání otec Tomáš říkal, jaká je radost pro kněze, když se při nějaké příležitosti vrátí do předchozí farnosti a vidí, že i po jeho odchodu to tam žije způsobem, který on kdysi pomáhal rozjíždět. A dodal, že je rád mezi námi, když vidí, jak vytváříme pěkné farní společenství.

A na závěr: Víte, jaký je rozdíl mezi dobrým a špatným střelcem? Dobrý střelec je špatný střelec, který nikdy nepřestal střílet. Tak doufám, že se příští rok zase potkáme.

Maruška Vystrčilová, Brodek

Kostel v novém kabátě a Boží smysl pro humor

Když na brodecké hody roku 2017 probíhal v kostele sv. Jana Křtitele benefiční koncert na podporu právě započaté obnovy chrámové střechy a fasády, nikdo ještě přesně nevěděl, jak to celé dopadne. Bylo krátce po výběrovém řízení a rozhodnutí o první dotaci z programu Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny leželo pod haldou jiných záležitostí k vyřízení na stole pracovníků Ministerstva zemědělství. O to cennější byla v té chvíli viditelná podpora mnoha drobných dárců z řad obyvatel městyse. Děkujeme za ni. Vytrvale deštivé počasí po zahájení stavby (září 2017) neumožnilo postupovat vpřed tak rychle, abychom se vyhnuli práci na krokech v nepříznivých podmínkách zimních měsíců. Tato věc byla o to dramatičtější, že po rozkrytí střechy kostela byl zjištěn naprosto havarijný stav malé věžičky, jejíž oprava si v lednu 2018 – jak si možná pamatujete – vyžádala nečekané vícenásobky přesahující 350.000,- Kč. Vzniklou díru v rozpočtu nám tehdy pomohlo řešit rozhodnutí obecního zastupitelstva, které se

stalo jedním z podporovatelů opravy. Naše církevní společenství pochopitelně nezůstalo pozadu. Za poslední tři roky (2017-19) jsme na opravu kostela vynaložili částku 812.819,- Kč z prostředků posbíraných převážně ze sbírek a darů věřících. Solidární příspěvek arcibiskupství činil 150.000,- Kč. Na hody 2018 přijal pozvání do Brodku náš otec arcibiskup Jan Graubner, který místní katolickou komunitu povzbudil svou moudrostí čerpanou z Božího slova, udělenými svátostmi a duchovním elánem. Přitom se znovu ukázalo, že význam kostela v obci není jen otázkou „kulturních prvků venkovské krajiny“. I když osobní vztah občanů k tomuto místu modlitby bude jistě rozdílný, pro všechny shodně platí následující: Kdokoli z nás je v životě obtížen nějakými břemeny, může svobodně přicházet dovnitř, aby je tam ve chvíli ticha složil a podle Ježíšova slibu našel odpočinek pro svou duši. Právě za tím účelem bývá kostel denně přístupný. Rok 2019 přinesl dokončení díla, které snad bude naší společnou vizitkou v očích ná-

vštevňníků obce. Na svatého Václava (28.9.) jsme při mši svaté veřejně poděkovali zhotoviteli, firmě Roofs.cz Group z Olomouce. Přibližně do konce roku pak potrvá, než se z této velké investice finančně vzpamatujeme, abychom se mohli pokusit plánovat něco dalšího. Po celkových nákladech opravy kostela ve výši 2.612.819,- Kč asi nikoho nepřekvapí, že jsme nyní lehce v mínusu. Chybí nám už sice jen asi 30.000,- Kč, ale s nulou na účtu se také nedá pokračovat v započaté cestě ani ustát běžné provozní výdaje. Máme proto důvěru v pokračující přízeň nenápadných dobrodinců, kteří budou chtít dát i o letošních Vánocích kostelu a farnosti nějakou pozornost. V roce 2020 plánujeme mimo jiné restaurování sousoší sv. Jana Křtitele na prostranství před kostelem. Díky dataci z roku 1883 se zřejmě jedná o nejstarší duchovní památku v Brodce vůbec.

Kuriózní závěr velké opravy kostela připravil Bůh se svým nedostupným smyslem pro humor. V den předání a převzetí díla (10.9.) pracoval na kostele neznámý člověk

s poměrně velkou vysokozdviznou plošinou. Zdálo se, že si příchozích účastníků předávky vůbec nevšimá a plně se věnuje instalaci zábran proti padání listů do okapových svodů. Na moji pozdější otázku: co tam dělá, reagoval ten dobrý muž prostě: „Jsem domluvený s panem farářem.“ Na to jsem už musel zvednout obočí: „Ale já o ničem nevím!“ Teď zase zalapal po dechu dotyčný dělník. Z naší další řeči vyšlo najevo, že k nám přijel i s kolegou pracovat na základě telefonické objednávky otce Pavla Šíry, který v roce 2016 odešel sloužit do farnosti Brodek u Prostějova. Otec Pavel se prý letos skutečně dovolával vyčištění a opravy kostelních okapů, ale nevšiml si, že pana Srovnala z Náměště na Hané telefonicky naviguje v jiné vesnici. Inu, není Brodek jako Brodek! Přestože jsme se pak domluvili na solidní třetinové slevě, dostali jsme se právě tímto způsobem s vyúčtováním do mínusu. Kvalitně odvedená a užitečná práce na kostele za to ale stála. Nemyslíte?

otec Tomáš

První říjnová neděle

Jako každoročně i letos jsme společně s věřícími naší farnosti oslavili Den díkůvzdání za úrodu. Při nedělní mši svaté dne 6. října se naším kostelem rozezněly zpěvy dětí za doprovodu varhan i kytary. Ministranti, členové scholy i věřící přinášeli k vyzdobenému oltáři chléb a víno, vodu, obilí, ovoce a zeleninu, koláč a jiné dary jako poděkování Bohu za letošní bohatou úrodu. V přímlovkách a písních k obětování jsme společně vzdali Bohu chválu také za 70 let života našeho ochotného brigádníka a stále neúnavného pracovníka p. Bohumila Složila. Plni krásných dojmů a posílení nejen duchovně, k čemuž přispěl

i výborný tradiční frgál Marušky Švédové, jsme vykročili do nového týdne. Z příložených fotek je zřejmé, že každý z našich tří kostelů přistoupil ke slavení Dne díkůvzdání po svém, ale vždy velice zodpovědně. Snad má tedy náš Pán o další důvod k radosti navíc.

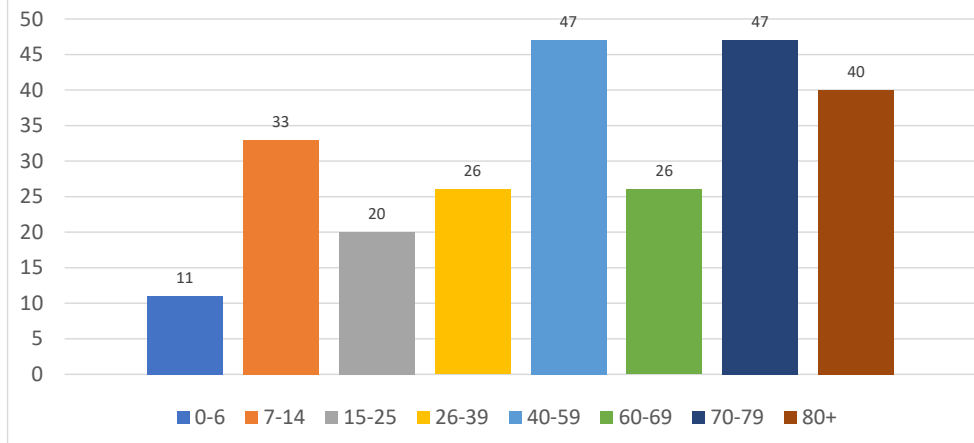
Věra Bendová, Citov

Výsledky sčítání účastníků bohoslužeb 2019

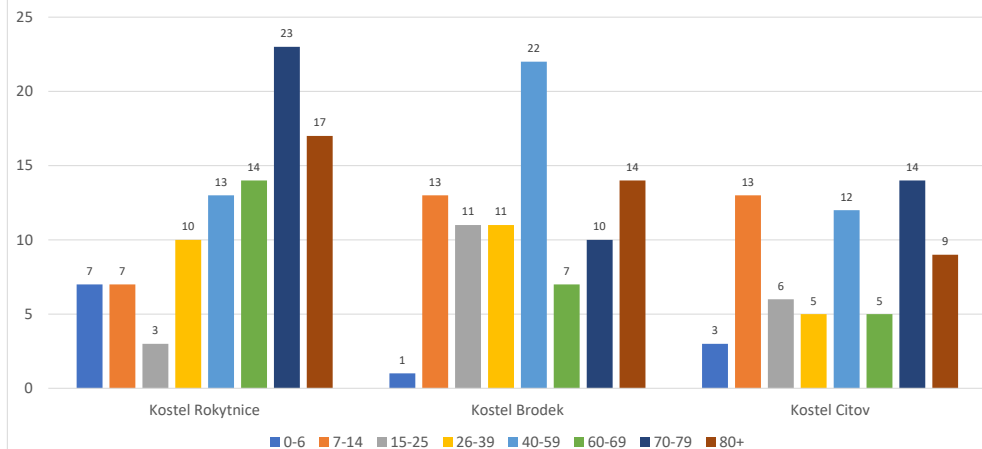
Věkové rozložení účastníků mše svaté (250)

Farní rodina Rokytnice + Brodek u Přerova + Citov, 6.10.2019

Přehled účastníků mše svaté v jednotlivých kostelích z hlediska věku

Farní rodina Rokytnice + Brodek u Přerova + Citov, 6.10.2019

Na zamyšlení

Potkávám občas jednoho muže. Vždycky mě pozdraví a usměje se na mě. Jednou šel zrovna v pracovním oděvu proti mně. Už z dálky se usmíval. Když jsme se mijeli, sklopil zrak a řekl: „Ani se na mě nedívejte, vždyť jsem špinavý.“ Myslím, že u Boha je to podobné.

Říkáme mu: „Radši se na nás ani nedívej. Jsme pro svůj hřích celí špinaví.“ A on se dívá. Mile se usměje a odpoví: „Když budeš chtít, můžeme to změnit.“

*Anežka Brhlíková,
Brodek*

Děti chtějí rodiče a ne dokonale uklizený dům!

Dne 29. 9. 2019 jsme se sešli v Rokytnici na faře na poslední letošní přednášce. Přednášel psycholog Pavel Mečkovský a téma znělo: Šťastní rodiče, šťastné děti.

Přednáška začala vtipným videem o muži, který za pomoci spousty věcí čistil zamrzlé auto, aby nakonec zjistil, že to bylo zbytečné, protože jeho auto stálo vedle. Na tomto příkladu jsme si demonstrovali, jak kolikrát vynakládáme spoustu energie, snahy a svých sil do věcí, které úplně dobře nedopadnou.

Dále jsme se zaměřili na dnešní dobu. Společně jsme se shodli, že je uspěchaná, konzumní, bez citu, plná honby za úspěchem, přetechnizovaná a održená od kontaktu s přírodou. S tím bohužel nic moc udělat nemůžeme, ale se svým přístupem ano! Záleží jen na nás, do jaké míry se necháme tímto ovlivnit. Velmi trefně mi přišlo přirovnání k autu. Když v našich autech začíná blikat kontrolka symbolizující nedostatek benzínu, okamžitě jedeme k pumpě natankovat. Smutné je ale to, že vlastní kontrolku často nevidíme, nebo vidět nechceme. Nakládáme si na sebe tolik povinností, že jsme čím dál víc ve stresu, únavou klesáme pod každodenními problémy a jsme jen krůček od obávaného vyhoření. V tomto stavu navíc neadekvátně reagujeme, vybuchujeme nebo naopak brečíme. A děti, které tomuto stavu úplně nerozumí, si to berou za svoji vinu a žijí ve strachu, úzkosti, nedůvěře vůči nám a jejich vztah k nám se pomalu mění.

Dozvěděli jsme se, že je důležité nebýt jen dokonalými rodiči. Pro děti je daleko důležitější čas, který trávíme s nimi, než dokonale uklizený dům, vyprané prádlo, umyté nádoby, vzorně napsané úkoly či dalších tisíc věcí, které si obzvláště my, ženy, na sebe nakládáme. Po celém dni pak jen znaveně uleháme do po-

stele totálně vyčerpaní, bez vidiny nějakého odpočinku.

Dalším úkolem jsme vyjádřili věci, které nás baví, v čem jsme dobří a naše sny, jež nás táhnou kupředu. Také tímto jsme si uvědomili, že na prvním místě (samozřejmě po Pánu Bohu ;)) jsme my sami. Není sobectví pečovat také o sebe, stanovit si hranice a způsoby odpočinku a NEDÁVAT neustále děti na první místo a sebe až někam dozadu za partnera. Jsou samozřejmě situace, kdy se dětem musíme věnovat více (např. nemoc), ale jindy je důležité PRAVIDELNĚ si vymezit i čas na sebe a emociálně, tělesně, duchovně a intelektuálně se věnovat sami sobě! Jen pokud dokážeme pečovat sami o sebe, můžeme pečovat také o ostatní. Takže až příště v práci budeme odkládat oběd, abychom pro ostatní udělali další spoustu věcí, okamžitě přestaňme a běžme se najíst. Na Vás, muži, potom také apeluji, abyste pomohli manželce/přítelkyni, překonat pocit viny a vyhnali ji ven za kamarádkami, cvičením nebo čímkoli jiným. (Doma nenechávat, uklízely bychom ;)).

Na závěr přednášky jsme zhlédli kousek přednášky Maxe Kašparů, v níž jsme byli upozorněni na důležitost přítomnosti všech tzv. zdí v našich životech. Těmi stěnami jsou: perspektiva (sny), rodina (lidi, o které se můžeme opřít), přátelé, kolegové v práci, spokojenost s tím, co máme, a duchovno. Přednáška se mi velice líbila a myslím si, že pro nás všechny byla velice přínosná! Takže příště, až si uděláme stupnici, jak se momentálně cítíme, věřím, že budou už jen samé desítky! =)

*Maruška Brhlíková,
Brodek*

Jírovcův pozdrav dětem: Sv. Václav

Sv. Václav se narodil roku 907. Babičkou tohoto knížete byla mučednice jménem Ludmila. A kdo to vlastně ten Václav byl? Jednalo se o knížete, ale také o světce. Václav pocházel z rodu Přemyslovců a jeho otec byl významný kníže Vratislav I. Jako malému se mu dostávalo neobyčejného vzdělání, studoval latinský žaltář. Když zemřel jeho otec Vratislav, ujala se vlády jeho matka Drahomíra, ale on stále zůstal v péči babičky Ludmily. Stal se prvním svatořečeným Čechem (tedy tím, kdo se

Jaké je hlavní město ČR?

A) Praha B) Brno C) Plzeň

Jaký je název české hymny?

A) Ktož jsú boží bojovníci
B) Svatováclavský chorál
C) Kde domov můj

stal oficiálně svatým). Jako svatý konal také zázraky, např. když jel do bitvy proti Radslavovi, uviděl Radslav kříž na Václavově čele a kolem dva anděly, a tak se mu radši vzdal. Sv. Václav zemřel mučednickou smrtí. Nechal ho zabít vlastní bratr Boleslav. Stalo se to tak, že když šel Václav do kostela na ranní mši, tak mu najatý vrah doslova vrazil kudlu do zad.

28. října, tedy o měsíc později po svátku sv. Václava, slavíme vznik Československa a k tomuto svátku se váže i následující kvíz.

Kdo byl druhý československý prezident?

A) T. G. Masaryk B) Edvard Beneš
C) Václav Havel

Liduška Hrnčířiková, Rokytnice

Národní pouť do Říma

Z kázání sv. Jana Pavla II. při kanonizaci sv. Anežky České (12. 11. 1989)

„Bud'te jeden k druhému pohostinní bez rep'tání“ (1Pt 4,9). Tato slova Písma se pro svatou Anežku stala normou, která inspirovala každý její krok konaný v plné důvěře vůči tahům Boží prozřetelnosti a s vědomím, že všechno pomíjí, ale Pravda zůstává na věky! Toto je poučení, které nová světice daruje svým příkladem vám, drazí krajané z českých zemí, ale také církvi v její univerzalitě. Lidské dějiny jsou v neustálém pohybu, časy se mění z generace na generaci a díky novým vědeckým objevům. Na obzoru lidstva, které je stále na cestě, se objevují nové technologie i nové těžkosti, ale za všemi proměnlivými událostmi zůstává trvale platná pravda Kristova, která osvěcuje a zachraňuje. Všechno, co se odehrává na zemi, je ch'těno, nebo dovoleno od Nejvyššího, aby lidé cítili nostalgickou žízeň

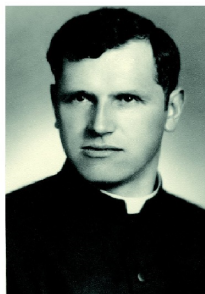
po Pravdě, k ní směřovali, ji hledali a ji nacházeli!

1989 - 2019

30. výročí pádu komunistického režimu

Pastorační rada Římskokatolické farnosti Rokytnice Vás srdečně zve

při příležitosti 30. výročí sametové revoluce

ke společnému vzdání díků za svobodu

KDE: kaple sv. Anny v Císařově

KDY: 17.11.2019 v 15:30

V rámci pobožnosti si připomeneme několik osobností zejména z křesťanského prostředí, kteří se v době komunistické diktatury nebály pro své přesvědčení mnoho vytrpět.

Ohrožená svoboda

Říká se, že žijeme ve svobodě. Pokud chápeme, že svoboda je vymezena dostupnými možnostmi volby a vlastní svobodou druhých, pak ano, žijeme ve svobodě. Ale žijeme skutečně v politické svobodě? Politická svoboda je totiž charakteristická absencí útlatku a překážek. Jako velkou výzvu pro současného člověka vidím toto: zorientovat se v dnešním světě informací a svědomitě hledat tu pravou cestu k dobrému cíli. K tomu je nakonec i zapotřebí rozhodovat se na základě pravdivých informací. Hledat a vybírat pravdivé informace mezi nepravdivými není nic nového. Ta novost spočívá v tom, že ty mystifikace jsou záměrné a jsou adresovány davům. V dalších kolech jsou povýšeny do zákonů, ústav, učebních osnov, církevních dokumentů apod. A tak jsme uváděni poněkud do virtuální reality. Povědomí o skutečném světě se nám zmenšuje, až dosáhneme limitního stavu, kterým je opět nesvoboda. Jsme zmateni a stáváme se snadnou kořistí k ovládnutí. Splnil se Camusův paradox: „Svět není tak, je docela jinak.“

Připomínáme si třicet let od pádu komunistického režimu v naší zemi. V této souvislosti jsem měl na mysli obraz světa, ve kterém jsou občané jako ovečky na pastvě a vykonavatelé moci jsou vlci požírající ovce. Ale vládce tohoto světa říká: smyslem nebylo dát ovečkám svobodu, ale otrávit pastvu. Přimíchat jed, převléci vlky za ovce, vyměnit pastýře, státi se neviditelným. Nastolit jiný způsob diktátu. Vyvolat dojem, že neexistuje společný nepřítel. Dokud člověk roz-

poznává nepřítele, má tendenci se bránit. Ale kde je dnes nepřítel? Tak trochu všude a přesto nikde. Emancipoval člověka do sebestředného bezohledného „hrdiny“ ovládaného tělesnými žádostmi (jídlo pro jídlo, sex pro sex, honba za zážitky, bohatství pro moc a slávu). A tento vzor idealizoval. Aby tato bezbožná „emancipace“ byla úspěšná, musel nepřítel nasytit i duši člověka. Zaujal ho humanitárními a charitativními projekty, ekologií, multikulturní propagací, gender propagací a dalšími výmysly jako jsou všechny náboženské směry Satanem vdechnuté k rozředění jediné pravé víry katolické. To všechno pro zkázu člověka. Jídlo, bohatství i charitativní projekty jsou dobré. Ale nikoliv jako náhrada za Boha, ale jako prostředek na cestě k Bohu (viz Jan 12, 8). A tak ve své svobodě směle bojujeme proti vlastní svobodě. To proto, že jsme nepoznali vlky, kteří mezi nás přišli jako ovce. Dokonce jsme přesvědčeni, že děláme dobrou věc. To naše pýcha. Zapomněli jsme ale chránit svou duši, svou rodinu a svůj národ. A když někdo pozvedne hlas k obraně, hned je poučen za neznalost a zaostalost. Stojíme teď proti sobě navzájem uvnitř rodin, Církve i národů. Účel splněn, když rozptylujeme. Všechny tyto okolnosti nakonec vrhají do cesty tolik překážek, až udusí naši svobodu. Ale Bůh nám svobodu nevzal. Kouzlo jeho lásky spočívá právě v tom, že nám dopřává SVOBODNĚ se rozhodnout – nad Ním i nad světem.

František Chovanec, Rokytnice

SVĚDOMÍ ČLOVĚKA ve světle zkušeností z totality

KDE:

v Rokytnici
v sále OÚ

KDY:

24. 11. 2019
v 16:00

Srdečně zveme na veřejnou **projekci filmu Nikomu jsem neublížil** (režie Pavel Křemen) – vzpomínky 3 bývalých příslušníků Stb a výpověď tajných spolupracovníků a agentů Stb (cca 60 min).

Následuje **beseda s panem Ing. Tomášem Hradílkem** – bývalý disident, signatář Charty 77, po sametové revoluci politik Občanského fóra, poslanec a ministr vnitra České republiky (v rámci federace).

Akce se koná ve spolupráci ŘK farnosti a obce Rokytnice. Vstup zdarma.

Očekávané události

Biblická hodina pro dospělé

Rokytnice – fara, středa 6.11. v 18.30,
příští termín 27.11. a 18.12.

Rada historických i teologických zajímavostí ze světa Bible už na této půdě zazněla. Pokud jste si zatím nenašli čas, abyste toto neobvyklé náboženské doučování s otcem Tomášem vyzkoušeli, snad vám v tom pomůže sychravé venkovní počasí.

Kurz Alfa

Rokytnice – fara, pátek 8.11. v 18.30

Letošní ročník už sice nové účastníky nepřijímá, ale nebojte se, Alfa se nám líbí natolik, že ji určitě neděláme naposledy. Prosíme vás o modlitbu za požehnaný průběh Alfy nejen v naší farnosti.

Plenární setkání pastoračních rad

Brodek – fara, sobota 9.11. od 9.00

Tvoříme pastorační plán 2020

Svatomartinský pochod

Citov sobota 9.11. v 17.00 (sraz u mlýna)

Místo srazu se svatým vojákem ze čtvrtého století má v naší obci tradici. Nikdo ale neví dopředu, jakým způsobem se s námi potká tentokrát. Jisté je pouze to, že tváře ošlehané od větru budeme moci opět naplno rozesmát na faře, kde nás čekají svatomartinské dobroty, herní koutek a teplý čaj. Na pochod doporučujeme vzít lucerničku pro děti (není však podmínkou).

Adorace SJVS

Rokytnice, sobota 16.11. v 9.00,
příští termín 7.12.

30. výročí sametové revoluce

Císařov – kaple, neděle 17.11. v 15.30

Spolčo mužů 30+

Brodek– fara, středa 20.11. v 18.00

Národní pouť do Říma

od neděle 10.11. do soboty 16.11.

Hlavní program trvá od pondělí do středy a bude přenášen prostřednictvím TV Noe. Pozornost ve formě požehnané národní trikolóry vám pak nabídneme v neděli v kostele.

Zkušenosti z totality

Rokytnice – sál OÚ, ne 24.11. v 16.00

Červená středa

Rokytnice – fara, středa 27.11. v 18.15

V Česku se jedná teprve o druhý ročník mostu modliteb za lidi pronásledované pro víru v Krista. Typickým znakem této události je červené světlo na veřejnosti (barva krve).

Adventní výstava

Císařov – KD, neděle 1.12. od 14.00

Citov – KD, neděle 8.12. od 14.00

Roráty – po celý advent

Císařov, pondělí v 7.00

Rokytnice, středa v 7.00

Brodek, čtvrtek v 7.00

Obecní jarmark

Rokytnice – u rybníka,

sobota 7.12. od 14.00. do 19.00

Adventní duchovní obnova pro mládež

Přerov – Sonus, sobota 14.12.

Zpovědní den

Brodek, sobota 14.12. od 15.00

Rokytnice, sobota 14.12. od 17.00

Citov, neděle 15.12. od 14.00

Adventní koncert

Citov, neděle 15.12. ve 14.30

Brodek, neděle 15.12. v 17.00

Betlémské světlo

neděle 22.12.